

“Dirurik ez da prentsarentzat, bai komunikazio arduradunentzat”

Nora Arbelbide | Beti komunikatzen

Telefonoaren antza duela diote.

ARITZ GALARRAGA

Argazkia: Gaizka Iroz

Papagai omen kazetaria, Nora.

Baina papagaia liluragarria izan daiteke. Edozein gisaz, deus ez dela asmatzen erraiten da, dena jadanik idatzia dela, dena jadanik pentsatua, ez?

Gogorra zara ofizioarekin.

Eta ofizioa oraindik gogorragoa enekin. 30 urte ditut, baina jadanik bizkarra hasia zait konkortzen izugarri, erdi itsu, kolesterola ez urrun. Bihotzeko bat laster baldin badut ez nintzateke harrituko.

Lasai, Sarkozy salbatuko zaitu!

Erretreta erreformarekin uste dut lana 73 urteetara arte segitu beharko dudala, edo menturaz, 76etara arte. Kalkuluak ongi egin beharko ditut.

Kontent beharko zenuke, informazioaren gizartean bizi gara.

Ene ustez, komunikazioaren gizartean gara bizi. Dirurik ez da prentsarentzat, baina bai komunikazio arduradunentzat. Eta komunikazioa giltzapetua dagoen lekuan, informazioak oraindik zailagoa du lana.

Herritarrek merezi dituzten kazetariak dituztela, alegia.

Frantsesez erranen dizut: *Parce que je le vaut bien...* (Imajinatu Claudia Schiffer edo beste dena delako bat horren erraiten). Orain bai, liluragarriago, ezta?

Askoz ere. Baina ez dakit zein den irakaspena...

Liluraren munduak izugarriko erakargarritasun eta indarra duela.

Itxurak egitean dago gakoa, beraz!

Ez luke hala izan behar! Egunero horren kontra borrokatu behar da: pentsatzen hasi, hazka egin doi bat eta ohartzen zara dena ez doala ontsa. Horretarako denbora behar, haatik. Eta gutitan dugu.

Denbora sosa baita.

Eta sosa boterea eta boterea sosa eta sosa denbora eta denbora askatasuna... Boterea askatasuna ote? Ala askatasuna botere...

Nola ikusten dira gauza hauek Frantz, barka, Ipar Euskal Herriatik?

Espainia iparraldeak gero eta eite handiagoa du Frantzia hegoaldearekin. Abilezia handiarekin ari dira Akitania Euskadiri lotzen, guztiek normaltasuna helburu.

Kontxo, sakon mintzatzen ere badaki kazetariak.

Eta bizkitartean, gu erdi horretan, erdi estralurtar. Hegoaldekoentzat frantses, iparraldekoentzat espainol.

Hau mundu arrano hau!

Pentsa! Berriki, Donibane Garaziko Turismo Bulegora deitu dut, euskaraz mintzatu naiz eta neskak espainolez erantzun dit. ■